

**UCHWAŁA NR .../.../2020
RADY GMINY KURYŁÓWKA
z dnia 2020 r.**

PROJEKT
12.02.2020

w sprawie przyjęcia Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie w Gminie Kuryłówka na lata 2020 – 2024

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. - Dz. U. z 2019 r., poz. 506 ze zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. - Dz. U. z 2015 r., poz. 1390 ze zm.) Rada Gminy Kuryłówka uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie w Gminie Kuryłówka na lata 2020 – 2024, w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kuryłówka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie w Gminie Kuryłówka na lata 2020 – 2024

1. Podstawy prawne

- 1) ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. - Dz. U. z 2019 r., poz. 2277 ze zm.);
- 2) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. - Dz. U. 2019 r., poz. 1507 ze zm.);
- 3) ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. - Dz. U. z 2015 r., poz. 1390 ze zm.);
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. Nr 209, poz. 1245);
- 5) uchwała Nr L/302/10 Rady Gminy Kuryłówka z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółów jego funkcjonowania.

2. Informacje ogólne

Na terenie województwa podkarpackiego istnieje szereg instytucji udzielających pomocy osobom doznającym przemocy. W pierwszej kolejności jest to Policja, mająca stać na straży bezpieczeństwa oraz służba zdrowia udzielająca ofiarom przemocy pomocy medycznej. Oprócz powyższych instytucji, pomoc taką świadczą ośrodki pomocy społecznej, powiatowe centra pomocy rodzinie, specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, ośrodki interwencji kryzysowej oraz punkty interwencji kryzysowej. Pomoc realizowana przez te instytucje ma bardzo szeroki zakres – począwszy od pomocy socjalnej, pomocy prawnej, pomocy psychologicznej, telefonów zaufania, po specjalistyczne formy terapii i psychoterapii, a także schronienia w specjalistycznych hotelach. Działalność instytucji publicznych wspierana jest przez organizacje pozarządowe, udzielające pomocy psychologicznej oraz pomocy prawnej.

Przemoc domowa może być zarówno skutkiem jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie, dlatego też bez wątpienia należy zaklasyfikować ją do kategorii zachowań negatywnych

o dużej szkodliwości społecznej. Istnieją takie mechanizmy psychologiczne, które sprawiają, że ofiara niejako racjonalizuje sobie takie przeżycia, usprawiedliwia zachowania sprawcy, obwiniając za ten stan rzeczy siebie. Jednocześnie presja społeczna może stanowić barierę przed ujawnieniem przemocy osobom obcym. Takie podejście do przemocy w rodzinie może utrudniać rozpoznanie problemów, jakie w niej występują.

3. Określenie problemu – definicje i nazewnictwo

W celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz inicjowania i wywierania działań polegających na podnoszeniu świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie, ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz zasady postępowania wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

Jednoznacznie definicja przemocy w rodzinie zawarta jest w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. - Dz. U. z 2015 r., poz.1390 ze zm.). Zgodnie z tą definicją przemoc w rodzinie to jednorazowe bądź powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Z badań dotyczących rodziny, a także obserwacji życia społecznego wiadomo, że ludzie bardzo niechętnie przyznają się do przemocy wewnątrz rodziny. W Polsce trudno jest określić dokładnie skalę tego zjawiska. Co roku zgłasza się zaledwie kilkanaście tysięcy spraw o znęcanie nad rodziną, natomiast w tym samym czasie w Policji zarejestrowano około miliona awantur domowych, do których funkcjonariusze byli wzywani.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym, że:

- 1) jest intencjonalna – przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary;
- 2) siły są nierównomierne – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą, tj. sprawca jest silniejszy, a ofiara słabsza;
- 3) narusza prawa i dobra osobiste – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.);

4) powoduje cierpienie i ból – sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody, a doświadczenie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Powszechnie przemoc traktowana jest jako akt godzący w osobistą wolność jednostki przyczyniający się do jej fizycznej, a także psychicznej szkody, wykraczające poza społeczne zasady wzajemnych relacji i zmuszanie jej do zachowań niezgodnych z własną wolą. Przemoc upokarza, wywołuje cierpienie, rodząc tym samym nienawiść i pragnienie odwetu.

Przemoc pojmowana jest także jako wywieranie wpływu na innych ludzi, w wyniku którego ich aktualny poziom rozwoju somatycznego i duchowego jest mniejszy niż potencjalny poziom tego rozwoju.

Można wyodrębnić różne rodzaje przemocy:

1) przemoc fizyczna – bicie, znęcanie się, głodzenie, zamykanie, kopanie, policzkowanie, szarpanie, duszenie, ciągnięcie za włosy, rzucanie przedmiotami, ale także używanie niebezpiecznych narzędzi lub grożenie ich użyciem, zadawanie bólu;

2) przemoc psychiczna – sprawowanie przez sprawcę przemocy psychicznej kontroli nad ofiarą, np. straszenie zabójstwem, użyciem przemocy, zabranie dzieci, niszczenie rzeczy lub grożenie zniszczeniem rzeczy, upokarzanie, używanie wulgarnych słów, mówienie kobiecie, że jest do niczego, że jest brzydka, głupia, chora psychicznie, że nikt jej nie chce, że bez sprawcy sobie nie poradzi;

3) przemoc seksualna – zmuszanie do odbywania stosunku lub poddania się innym zachowaniom seksualnym, a także wymuszanie współżycia w nieakceptowanej formie (przemoc seksualna jest często przez ofiary molestowania ukrywana, co w znacznym stopniu utrudnia udzielenie im pomocy);

4) przemoc finansowa (ekonomiczna) – np. utrzymanie kobiety w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie jej pracy zawodowej, nie dawanie wystarczającej ilości pieniędzy na prowadzenie domu;

5) przemoc polegająca na osaczaniu – np. ciągłe chodzenie za kimś, dzwonienie do niego w celu wyrządzenia mu krzywdy lub zastraszenia;

6) przemoc w wymiarze społecznym – zakazywanie osobie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie jej wychodzenia z domu, upokarzanie jej w miejscach publicznych.

Stosowanie przemocy prowadzi do niskiej samooceny, poczucia bezsilności i bezradności, ciągłego niepokoju, depresji, chorób związanych ze stresem. Szczególnie dramatyczne konsekwencje przemocy zauważa się u dzieci. Powoduje ona w ich psychice nieodwracalne skutki, które mogą dać znać o sobie dopiero w życiu dorosłym.

Prawo ściga sprawców przestępstw przeciwko osobom bliskim za:

1) art. 191 § 1 k.k. – kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbą bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia – podlega karze pozbawienia wolności do lat 3;

2) art. 197 § 1 k.k. – kto przemocą lub groźbą bezprawną lub postępowaniem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12

3) art. 207 § 1 k.k. – kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

art. 207 § 1a k.k. – kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8;

4) art. 209 § 1 k.k., – - kto uchyli się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Konieczne jest podjęcie działań zmierzających w kierunku edukacji społecznej dostarczającej wiedzy o zjawisku przemocy i sposobach radzenia sobie z problemem. Niezbędne jest również zapewnienie profesjonalnej pomocy interwencyjnej i terapeutycznej zarówno sprawcom jak i ofiarom przemocy, ze szczególnym uwzględnieniem krzywdzonych dzieci.

4. Podział zadań służb powołanych do realizacji zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Podmioty wymienione w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wskazane do realizowania działań w ramach procedury „Niebieskiej Karty”:

- 1) jednostki organizacyjne pomocy społecznej;
- 2) Gminna Komicja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych;
- 3) Policja;
- 4) placówki służby zdrowia;
- 5) placówki oświatowo-wychowawcze.

Każda z wymienionych powyżej instytucji w ramach swoich ustawowych kompetencji zobowiązana jest do podejmowania działań zmierzających do udzielenia wsparcia osobom doznającym przemocy w rodzinie.

W ramach procedury „Niebieskiej Karty” przedstawiciel jednostki organizacyjnej pomocy społecznej - pracownik socjalny wykonuje następujące zadania:

- 1) diagnozuje sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 2) udziela kompleksowych informacji o:
 - a) możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności: psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
 - b) formach pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc,
 - c) możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 3) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 4) zapewnia osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb, schronienie w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 5) może prowadzić rozmowy z osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

W ramach procedury „Niebieskiej Karty” przedstawiciel Policji zobowiązany jest do:

- 1) udzielania osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, niezbędnej pomocy, w tym udzielania pierwszej pomocy;
- 2) organizowania niezwłocznie dostępu do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 3) podejmowania, w razie potrzeby, innych niezbędnych czynności zapewniających ochronę życia, zdrowia i mienia osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie, włącznie z zastosowaniem na podstawie odrębnych przepisów w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania;

- 4) przeprowadzania, jeżeli jest to możliwe, z osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, rozmowy, w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, oraz wzywa osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego;
- 5) przeprowadzania na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowych w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa;
- 6) podejmowania działań mających na celu zapobiegania zagrożeniom mogącym występować w rodzinie, w szczególności składania systematycznych wizyt sprawdzających stan bezpieczeństwa osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb określonych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę roboczą.

W ramach procedury „Niebieskiej Karty” przedstawiciel Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych ma możliwość podejmować następujące działania:

- 1) diagnozuje sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 2) udziela kompleksowych informacji o:
 - a) możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności: pomocy psychologicznej, pomocy prawnej, pomocy socjalnej i pomocy pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
 - b) formach pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc,
 - c) możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 3) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
- 4) może prowadzić rozmowy z osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjnoedukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

W ramach procedury „Niebieskiej Karty” przedstawiciel placówki oświatowo-wychowawczej:

- 1) podejmuje działania, o których mowa w § 11 pkt 2 lit. a i c oraz pkt 3 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. Nr 209, poz. 1245);
- 2) diagnozuje sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w tym w szczególności wobec dzieci;
- 3) udziela kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, opiekunowi faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej, pomocy prawnej, pomocy socjalnej i pomocy pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie, w tym o formach pomocy dzieciom świadczonych przez instytucje i podmioty w zakresie specjalistycznej pomocy na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

W ramach procedury „Niebieskiej Karty” przedstawiciel ochrony zdrowia każdorazowo zobowiązany jest udzielić osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, stosownych informacji o możliwościach uzyskania pomocy i wsparcia oraz o uprawnieniu do uzyskania bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego o ustaleniu przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie. Jeżeli stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, wymaga przewiezienia jej do podmiotu leczniczego, formularz "Niebieska Karta - A" wypełnia przedstawiciel podmiotu leczniczego, do którego osoba ta została przewieziona. Przedstawicielem ochrony zdrowia uprawnionym do działań jest osoba wykonująca zawód medyczny, w tym lekarz, pielęgniarka, położna i ratownik medyczny.

5. Cele programu

Celem głównym programu jest zwiększenie skuteczności działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Celami szczegółowymi są:

- 1) podejmowanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy;
- 2) ochrona ofiar przemocy w rodzinie polegająca na objęciu ich kompleksowym wsparciem specjalistów tworzących lokalny system przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- 3) zwiększenie dostępności pomocy oraz zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych;
- 4) podnoszenie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy i sposobów radzenia sobie z tym problemem;

- 5) poszerzanie wiedzy dotyczącej zjawiska przemocy i sposobów rozwiązywania tego problemu wśród dzieci, młodzieży i dorosłych poprzez pogadanki tematyczne;
- 6) wspieranie ofiar przemocy w sytuacjach kryzysowych;
- 7) zapewnienie możliwości profesjonalnego wsparcia dla ofiar i działań wobec sprawców przemocy (porady pracownika socjalnego, psychologa, radcy prawnego, psychoterapeuty);
- 8) współpraca z Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej przy PCPR w Leżajsku – w zakresie terapii dla ofiar przemocy oraz z Poradnią Leczenia Uzależnień i Współuzależnień w Leżajsku w zakresie terapii dla sprawców przemocy w rodzinie pod wpływem alkoholu;
- 9) współpraca z placówkami opiekuńczo – wychowawczymi w zakresie objęcia opieką dzieci i młodzieży ze środowisk zagrożonych występowaniem przemocy w rodzinie;
- 10) Koordynowanie przez Zespołu Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie działań pomocowych ofiarom przemocy domowej.

6. Zadania

L.p	Zadania	Działania	Instytucja/e odpowiedzialna za realizację zadania
1.	Udzielanie pomocy oraz wsparcia dzieciom i rodzinom dotkniętym przemocą	Interwencja kryzysowa, praca socjalna, pomoc pedagogiczna, poradnictwo prawne, socjalne, realizacja procedury Niebieska Karta	Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kuryłowce, Komenda Powiatowa Policji w Leżajsku, Placówki oświatowe z terenu Gminy Kuryłówka, Prokuratura Rejonowa w Leżajsku,
2.	Ochrona przed dalszą przemocą	- Odseparowanie sprawcy przemocy od ofiar, - zakaz kontaktowania się sprawcy przemocy z osobami krzywdzonymi, - udzielanie schronienia osobom dotkniętym przemocą, które są zmuszone do opuszczenia miejsca zamieszkania	Policja, Sąd Rejonowy w Leżajsku, Prokuratura Rejonowa w Leżajsku, Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Nowej Sarzynie
3.	Działania realizowane w ramach Gminnego Programu Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	Realizacja zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy u osób uzależnionych lub współuzależnionych: - składanie stosownego wniosku o przymusowe	GKRPA, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kuryłowce, Poradnia Leczenia Uzależnień i Współuzależnień w

		leczenie odwykowe z uzależnienia od alkoholu do GKRPA lub Prokuratury Rejonowej w Leżajsku -informowanie o możliwości uzyskania pomocy w grupach wsparcia lub grupach samopomocowych	Leżajsku
4.	Profilaktyka społeczna w zakresie przemocy:	- prowadzenie działań edukacyjnych na terenie Gminy Kuryłówka w zakresie zjawiska przemocy i radzenia sobie z nim przy współpracy ze szkołami, lokalnymi mediami, - promowanie i rozwijanie umiejętności stosowania przez rodziców metod wychowania bez przemocy (w ramach współpracy ze szkołami oraz przedszkolami - organizacja grup psychoedukacyjnych w szczególności dla rodziców z grup ryzyka), - podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie przy równoczesnym podnoszeniu kompetencji w radzeniu sobie z przemocą (treningi, szkolenia) – działalność wolontaryjna wśród dzieci i młodzieży w szkołach	Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kuryłówce, OIK przy PCPR w Leżajsku, Policja, Placówki oświatowe, Poradnia Leczenia Uzależnień, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Leżajsku.
5.	Poradnictwo specjalistyczne	Prowadzenie poradnictwa specjalistycznego dla rodzin dotkniętych przemocą przez specjalistów: pracownik socjalny, psycholog, pedagog, prawnik, pracownik socjalny, terapeuta rodzinny, policjant (usługi psychologa realizuje PCPR Leżajsk, terapię rodzin Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Leżajsku)	Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kuryłówce, Urząd Gminy w Kuryłówce, Komenda Powiatowa Policji w Leżajsku, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Leżajsku, PCPR Leżajsk
6.	Zwiększenie skuteczności działań osób zobowiązanych i uprawnionych do przeciwdziałania przemocy	Szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie podnoszące kompetencje osób, praca Zespołu Interdyscyplinarnego	Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kuryłówce, Policja, GKRPA, placówki oświatowe, kurator sądowy

Poszczególne cele mają charakter stały, dlatego też realizowane są w ciągu danego roku sprawozdawczego, w zależności od środków własnych gminy. Gmina Kuryłówka corocznie występować będzie ze stosownym wnioskiem o dofinansowanie realizowanych zadań w ramach Programu Osłonowego „Wspieranie Jednostek Samorządu Terytorialnego w Tworzeniu Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie”.

Wszelkie cele i działania zaplanowane do realizacji w ramach niniejszego programu mają za zadanie poprawę sytuacji rodzin doświadczających przemocy, jak i ochronie rodzin zagrożonych przemocą.

Aby efektywnie zapobiegać problemowi przemocy w rodzinie i zwalczać zachowania przemocowe, konieczne jest stworzenie spójnego i wielopoziomowego systemu pomocy osobom uwikłanym w przemoc w rodzinie, systemu opartego o aktywizację i rozwój zasobów lokalnych, zwłaszcza form pomocy oraz dostęp do specjalistów.

Program kierowany jest w szczególności do ofiar przemocy w rodzinie, ale także sprawców przemocy w rodzinie, świadków przemocy w rodzinie, przedstawicieli instytucji, organizacji i służb zobowiązanych do udzielania pomocy w sytuacji przemocy, społeczności lokalnej.

7. Analiza SWOT

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> • Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2015-2019, • powołanie Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, • duża świadomość rangi problemu przemocy w rodzinie wśród kadr działających w jednostkach gminnych, • poparcie dla podejmowanych działań ze strony samorządu gminnego, • dobrze układająca się współpraca z Urzędem Gminy, Policją, szkołami, placówkami wsparcia dziennego, • dobrze rozwinięta infrastruktura społeczna (świetlice środowiskowe, Klub Seniora, działalność GOK, Koło Gospodyń Wiejskich), • współpraca z PCPR Leżajsk w zakresie interwencji kryzysowej, programu korekcyjno-edukacyjnego dla sprawców przemocy w 	<ul style="list-style-type: none"> • trudności we współpracy pomiędzy instytucjami działającymi na rzecz zagrożonych przemocą rodzin, • brak grup wsparcia dla osób dotkniętych przemocą na terenie Gminy Kuryłówka, • brak lokali socjalnych dla ofiar przemocy w rodzinie, • brak zsynchronizowanej współpracy w doborze działań naprawczych pomiędzy instytucjami, • brak poradnictwa specjalistycznego w psychologii, terapii bądź psychoterapii w siedzibie GOPS,

rodzynie	
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • realizacja programów i projektów aktywizacji dla społeczeństwa gminy, • możliwość pozyskiwania środków finansowych z unijnych funduszy strukturalnych, • zwiększenie zainteresowania problemem przemocy lokalnych władz, • rozwój systemu informacji z zakresu profilaktyki i wsparcia rodzin 	<ul style="list-style-type: none"> • słaba kondycja moralna i intelektualna rodzin, • negatywne wzorce zachowań społecznych, • stereotypowe postrzeganie osoby doświadczającej pomocy, • ukrywanie przez rodzinę występowania aktów przemocy oraz niechęć do współpracy, • częste zmiany uregulowań prawnych dotyczących pomocy rodzinie,

8. Wskaźniki i diagnoza

W latach 2015 – 2019 na terenie Gminy zanotowano ogółem 230 interwencji domowych, z czego sporządzono 136 formularzy „Niebieskich Kart”. Grupa robocza Zespołu Interdyscyplinarnego realizowała procedurę „Niebieskie Karty” w 114 przypadkach. Liczbę pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej ogółem wyniosła 174 osoby, w tym 118 kobiet, 25 mężczyzn, 13 małoletnich do ukończenia 13 roku życia oraz 18 małoletnich od 13 do 18 roku życia. Całkowita liczba domniemanych sprawców przemocy domowej wyniosła 86 osób, przy czym 80 sprawców to mężczyźni. Za przestępstwo stosowania przemocy domowej z art. 207 k.k. (znęcania) w powyższym okresie skazano łącznie 8 osób (dane z lat 2017-2019).

Corocznie organizowano konferencje z tematyki przemoc w rodzinie w placówkach oświatowych z terenu Gminy Kuryłówka dla uczniów klas VI szkoły podstawowej, przeprowadzono pogadanki dla seniorów. W 2017 roku wsparcie programu szkolnego „Wybieram język serca, mówię jak żyrafa” realizowanego przez SP Kuryłówka w postaci dofinansowania zakupu pomocy dydaktycznych oraz materiałów niezbędnych do prowadzenia warsztatów z uczniami.

W 2018 roku odbyło się szkolenie dla członków Zespołu Interdyscyplinarnego z tematyki pracy ze sprawcą przemocy oraz prowadzenia dokumentacji w siedzibie Zespołu (GOPS Kuryłówka) – finansowanie szkolenia (koszt: 1000 zł) z budżetu Ośrodka Pomocy Społecznej (4 godziny).

W 2019 roku odbyło się szkolenie dla członków Zespołu w formie superwizji w dwóch terminach 29.05.2019r. i 02.10.2019r. z tematyki pracy ze sprawcą przemocy oraz ofiarą przemocy w rodzinie w Wiejskim Domu Kultury w Tarnawcu – w wymiarze 12 godzin dydaktycznych (bezpłatnie).

Również w 2019 roku zakupiono materiały informacyjne w postaci ulotek oraz plakatów z tematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie, przeciwdziałania alkoholizmowi oraz stosowaniu dopalaczy przez nieletnich dla szkół z terenu Gminy Kuryłówka oraz klubu seniora (koszt: 882 zł)

9. Monitoring i ewaluacja

Corocznie, w celu zapewnienia prawidłowej realizacji programu, dokonana zostanie analiza jakościowa i ilościowa realizacji Programu. Monitoring umożliwi systematyczną obserwację działań programu, weryfikację zgodności założonych celów z osiągniętymi efektami oraz ocenę zaangażowania jednostek w realizację działań.

Program podlegał będzie corocznej oraz końcowej ewaluacji. Celem ewaluacji będzie ocena efektywności programu przez systematyczne gromadzenie, analizę i interpretację danych. Przedmiotem ewaluacji będzie skuteczność prowadzonych działań w oparciu o założone wskaźniki.

Do wskaźników ewaluacji należą:

- 1) liczba współpracujących służb i instytucji;
- 2) liczba i rodzaje udzielonych porad w GOPS Kuryłówka;
- 3) liczba osób poszkodowanych w wyniku przemocy domowej;
- 4) liczba osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej;
- 5) liczba osób korzystających z Punktu Interwencji Kryzysowej przy PCPR w Leżajsku;
- 6) liczba przeprowadzonych interwencji Policji w zakresie przemocy w rodzinie;
- 7) liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”;
- 8) liczba spraw rozpatrywanych przez Zespół Interdyscyplinarny/grupę roboczą.